Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

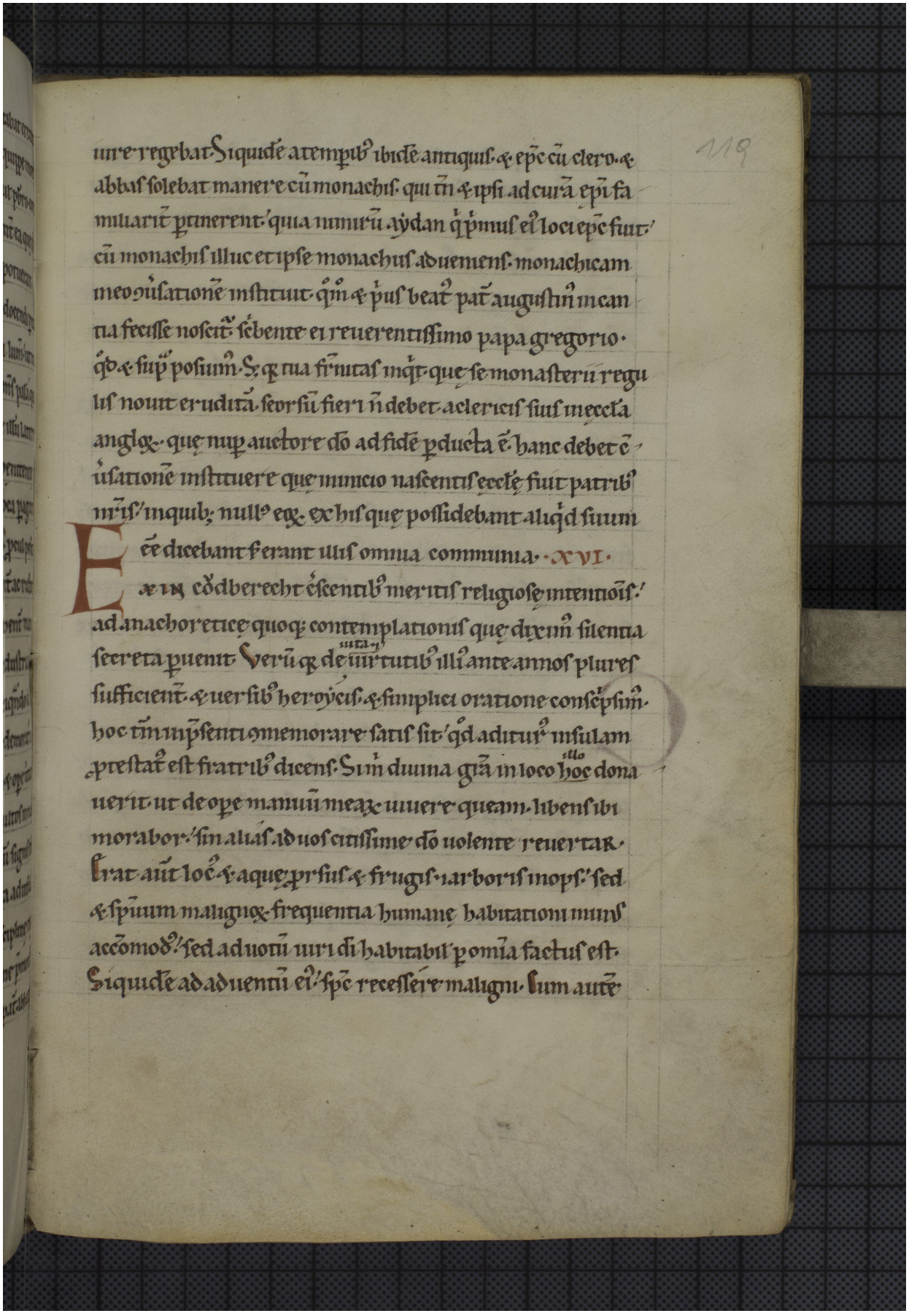

119

uire regebat. Siquidē a tempꝰ ibidē antiquis. & epc̄ cū clero. &
abbas solebat manere cū monachis. qui tñ & ipsi ad curā epi fa
miliarit̄ pmanerent. quia numerū aydan q̄ primus ei loci epc̄ fuit.
cū monachis illuc et ipse monachus aduenens. monachicam
meo⁹ usationē instituit. q̄m & pus beat̄ pat̄ augustinꝰ mo
nachꝰ fecisse nosc̄it. sc̄bente ei reuerentissimo papa gregorio.
q̄d & sup̄ posuim. Sz q̄ nua fr̄nitas inq̄t. que se monasteriū regu
lis nouit erudita. seorsū fieri n̄ debet. a clericis suis in ecc̄la
anglor. que nup auctore dō ad fidē p̄ducta ē. hanc debet cō
usationē instituere que in nucio nascentis ecc̄le fuit patribꝰ
nr̄is. inquibꝰ nullꝰ eor. ex his que possidebant aliq̄d suum
Eē dicebant. Erant illis omnia communia. ·xvi·
Ex in cōdbere cht escentib⁹ meritis religiose intentionis.
ad anachoreticē quoq; contemplationis que dr̄in silentia
secreta p̄uenit. Verū q̄ de iuuentutib⁹ illi ante annos plures
sufficient. & uersib⁹ heroycis. & simplici oratione conscr̄psim.
hoc tm in p̄senti memorare satis sit. q̄d aduturꝰ insulam
p̄restat̄ est fratrib⁹ dicens. Si m̄ diuina gr̄a in loco illo hoc dona
uerit. ut de ope manuū meaꝝ uiuere queam. libens ibi
morabor. sin aliās ad uos citissime dō uolente reuertar.
Erat aūt loc̄ & aque p̄rsus & frugis. arboris inops. sed
& spinarum malignaꝝ frequentia humane habitationi minꝰ
accōmod⁹. sed ad uotū uiri di habitabil⁹ pomia factus est.
Siquidē ad aduentū ei. spc̄ recessere maligni. Cum aut̄